

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE PLENAIRE VERGADERING
VAN

23 - 02 - 2000
namiddag

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000	:	Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer
QRVA	:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA	:	Handelingen (Integraal Verslag)
BV	:	Beknopt Verslag
PLEN	:	Plenum
COM	:	Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000	:	Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA	:	Questions et Réponses écrites
HA	:	Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA	:	Compte Rendu Analytique
PLEN	:	Séance plénière
COM	:	Réunion de commission

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

MEDEDELINGEN	5
AGENDA	5
HERZIENING VAN DE GRONDWET	
Bescherming van de integriteit van het kind (nrs 424 en 205)	5
Bespreking van het enig artikel	
<i>Sprekers</i> : Zoé Genot , rapporteur, Yolande Avontroodt , rapporteur, Jacqueline Herzet , Alexandra Colen , Jacques Lefevre en Danny Pieters	
WETSONTWERP EN VOORSTELLEN	9
– Eindregeling van de begrotingen van het algemeen bestuur van de Staat (nr. 230)	9
Artikelsgewijze bespreking	9
– Wijziging van artikel 171, 5°, van het WIB (nr. 100)	
<i>Sprekers</i> : Dirk Pieters , rapporteur	9
Artikelsgewijze bespreking	9
– Oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie (nrs 311 en 312)	
Algemene bespreking	
<i>Sprekers</i> : Claudine Drion , rapporteur, Stef Goris , Jacques Lefevre , Leen Laenens , Jacques Chabot , Daniel Féret , Marc Van Peel , Ferdy Willems en Daniel Bacquellaine	10
Artikelsgewijze bespreking	13
BIJLAGE	
KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS	
Commissies – Wijziging	15
Commissies – Ingediende verslagen	15
Voorstellen – Toelating tot drukken	15
Interpellatieverzoeken	16
REGERING	
Ingediende wetsontwerpen	17
Algemene uitgavenbegroting – Herverdeling der basisallocaties	17
NATIONALE BANK VAN BELGIË	
Verslag 1999	17

PLENAIRE VERGADERING

WOENSDAG 23 FEBRUARI 2000

NAMIDDAG

VOORZITTER :

de heer **Herman DE CROO**

De vergadering wordt geopend om 14.17 uur.

MEDEDELINGEN

De **voorzitter** : Verscheidene mededelingen moeten aan de Kamer worden gedaan. Zij worden als bijlage in het *Beknopt Verslag* opgenomen.

Geen bezwaar ? (Neen)

Aldus zal geschieden.

AGENDA

De **voorzitter** : Overeenkomstig het advies van de Conferentie van voorzitters van 22 februari 2000, stel ik u voor op de agenda van de plenaire vergadering van morgenmiddag in te schrijven :

- het wetsontwerp houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie en de Federale Staat inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik (overgezonden door de Senaat), nrs 352/1 en 2 ;
- het wetsontwerp tot wijziging van artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek, met het oog op de aanpassing van het bedrag van het loon dat niet vatbaar is voor overdracht of beslag (overgezonden door de Senaat), nrs 383/1 tot 5, opnieuw naar de commissie voor de Sociale Zaken verzonden op 17 februari 2000 ;
- de voorstellen tot wijziging van het Reglement, nrs 448/1 en 2.

HERZIENING VAN DE GRONDWET

BESCHERMING VAN DE INTEGRITEIT VAN HET KIND

De **voorzitter** : Aan de orde is de bespreking van

- het ontwerp van tekst houdende herziening van titel II van de Grondwet, om nieuwe bepalingen in te voegen die de bescherming van de rechten van het kind op morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit verzekeren (overgezonden door de Senaat), nrs 424/1 en 2 ;
- het voorstel (de dames Jacqueline Herzet en Pierrette Cahay-André) houdende herziening van titel II van de Grondwet, om nieuwe bepalingen in te voegen die de bescherming van de rechten van het kind op morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit verzekeren, nrs 205/1 en 2.

Bespreking van het enig artikel

De **voorzitter** : Overeenkomstig artikel 66 (nr. 4) van het Reglement wordt de door de commissie aangenomen

tekst als basis voor de bespreking van het enig artikel genomen.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw **Zoé Genot**, rapporteur : Het door de Senaat overgezonden ontwerp strekt ertoe het recht van het kind op bescherming van zijn morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit in titel II van de Grondwet in te schrijven.

Dat voorstel concretiseert een suggestie van de Nationale Commissie tegen de seksuele uitbuiting van kinderen en werd geformuleerd naar aanleiding van de tiende verjaardag van de ondertekening van het Verdrag inzake de rechten van het kind. Het ligt tevens in de lijn van de besluiten van de commissie-Dutroux en van de onderzoekscommissie sekten.

Het door de Senaat overgezonden voorstel stelt voor in titel II van de Grondwet een artikel 22bis in te voegen : "Elk kind heeft recht op eerbiediging van zijn morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit. De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen de bescherming van dat recht."

Mevrouw Herzet en mevrouw Cahay stelden in hun tekst voor artikel 23 aan te vullen met het volgende lid : "Ieder heeft recht op de eerbiediging van zijn fysieke, psychische en seksuele integriteit."

Over verschillende punten moest een beslissing worden genomen. Zou een tekst terzake de Grondwet niet overlappen ? De commissie oordeelde dat een hoogst kwetsbare categorie moet worden beschermd.

Aangezien titel II van de Grondwet voor herziening vatbaar werd verklaard om er bepalingen betreffende de bescherming van het kind in te voegen, stelde de commissie voor "elk kind" in plaats van "ieder" in de Grondwet in te schrijven.

Volgens de Senaat kan het recht op integriteit als een bijzonder aspect van het privé-leven worden beschouwd en heeft het dus betrekking op artikel 22 en niet op artikel 23 van de Grondwet.

Volgens de commissie moet de wetgever uitmaken wat onder "integriteit" en "kind" moet worden verstaan en of die categorie de minderjarigen en de mentaal gehandicapten omvat. De commissie keurde de tekst van het door de Senaat overgezonden voorstel goed. (*Applaus op alle banken*)

De heer **Yolande Avontroodt** (VLD) : Geweldloos omgaan met kinderen kan niet beperkt worden tot de persoonlijke opvoedingssfeer. Het geweld op kinderen,

in welke vorm ook, neemt nog altijd toe. Het is ook een structureel probleem, denken we bijvoorbeeld aan de verkeersonveiligheid voor kinderen. In het Vlaams Parlement werd onlangs, in het kader van een debat over geweldpleging op kinderen, unaniem een kindereffecten-rapport goedgekeurd. De school kan en moet eveneens een belangrijke rol spelen in de bescherming van de integriteit van kinderen. Al te vaak wordt er in scholen hoofdzakelijk aandacht geschonken aan het pedagogisch project en schieten ze tekort in de reglementering inzake tuchtiging.

Kinderen dienen als dragers van rechten beschouwd te worden. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen de verschillende rechten : ze staan alle op hetzelfde niveau. Het recht op morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit komt niet als dusdanig voor in de Grondwet maar dat belet niet dat er wel degelijk jurisprudentie mogelijk is, bijvoorbeeld op basis van eventuele inbreuken op het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Inzake de definitie van het begrip "kind", werden in de commissie de nodige discussie gevoerd, meer bepaald wat de grens betreft tussen meerderjarigheid en minderjarigheid. Zo zou men zich voor een exact onderscheid kunnen baseren op de vigerende rechtspraak.

Het Arbitragehof heeft in een aantal gevallen het kind erkend als drager van grondrechten. Het hof heeft de directe werking van een aantal aspecten van het kinderrechtenverdrag erkend.

Dit verdrag is een aanvulling van reeds bestaande regels en verdragen inzake kinderrechten. De meerwaarde van de opname van het artikel in de Grondwet is tweeledig. Op politiek vlak is het belangrijk omdat tot nu toe de rechten van het kind er beperkt waren tot het recht op onderwijs. Anderzijds, op juridisch vlak, is het een feit dat de inroepbaarheid van een grondrecht verhoogt indien het in de Grondwet is opgenomen en niet uitsluitend in een internationaal verdrag. Vanuit dit standpunt is het jammer dat de rechten van het kind beperkt worden tot de morele, lichamelijke, geestelijke en lichamelijke integriteit van het kind.

De talrijke voorstellen en amendementen die zowel in de Kamer als in de Senaat over deze aangelegenheid werden ingediend, vervielen bij de goedkeuring van deze regeringstekst.

Deze herziening van de Grondwet vormt een belangrijke stap in de richting van een volledige erkenning van alle fundamentele kinderrechten. Toch is het werk nog niet af. Titel II van de Grondwet moet opnieuw voor herziening vatbaar worden verklaard, zodat er nog andere

bepalingen in de Grondwet kunnen worden ingeschreven. (*Applaus*)

De heer **Jacqueline Herzet** (PRL FDF MCC) : Het feit dat voorliggend voorstel zowel in de Kamer en als in de Senaat door leden van mijn fractie werd ingediend, is het beste bewijs dat wij er veel belang aan hechten.

Ik wijs erop dat de Senaat uitstekend werk heeft geleverd en dat de tekst zowel in de commissie als in de plenaire vergadering van de Senaat eenparig werd aangenomen.

De eerste aanzet werd gegeven te New York, in 1989, met de ondertekening van het Verdrag inzake de rechten van het kind. In augustus 1996 werden wij in ons land met de dramatische kindermoorden geconfronteerd. Nadien werd de Nationale Commissie tegen seksuele uitbuiting van kinderen opgericht.

Op grond van de werkzaamheden van de onderzoekscommissie-Dutroux en de onderzoekscommissie-Sekten, en verwijzend naar het Frans recht, hebben wij voorgesteld die nieuwe rechten in de Grondwet op te nemen.

De bescherming van het kind in en door de maatschappij is in de Senaat, de Kamer en de gemeenschapsassembles al talloze keren aan de orde geweest.

Het is de bedoeling om kinderen tegen elke vorm van geweld te beschermen.

De erkenning van de rechten van het kind is een sterk en symbolisch politiek gebaar, maar ook een maatschappelijke keuze. Door die erkenning in de Grondwet op te nemen verbinden wij ons ertoe kinderen tegen geweld te beschermen.

Wij hopen dat de Kamer die nieuwe bepalingen eenparig zal aannemen. (*Applaus op vele banken*)

Mevrouw **Alexandra Colen** (VL. BLOK) : Mijn partij heeft gaarzeld deze tekst zomaar goed te keuren. De andere fracties beweerden wel keer op keer dat deze grondwetsherziening bijzonder belangrijk is, maar dat bleek geenszins uit hun aanwezigheid in de commissie. Ook de minister blonk niet uit door een grote belangstelling, zijn medewerker was zelfs ronduit onwillig om informatie te verschaffen.

De tekst draait rond twee sleutelwoorden, die juridisch geen duidelijk omschreven termen zijn, met name "kind" en "integriteit". Er bestaat verwarring rond beide termen. Het gebruik van de term "integriteit" heeft wel een juridische repercussie en impliceert een duidelijke ideologische visie.

Op basis van de term "integriteit" wordt het kind als een volledig autonoom individu beschouwd, dat niet meer kan terugvallen op de zorg en het gezag van de ouders. Dit is de typische visie van kinderrechtenactivisten en bepaalde academici. Kinderen worden in die optiek gedwongen om deel te nemen aan een maatschappij die hen behandelt als mini-volwassenen, die maar sterk genoeg moeten zijn om stand te houden tegenover volwassen die hen versneld in de volwassenenwereld willen binnentrekken.

Wanneer de pogingen om kinderen te beschermen stoeien op het begrip "integriteit", dan zullen deze falen omdat "integriteit" betekent dat niemand nog van een kind moet afblijven tenzij het kind zelf duidelijk laat weten dat het zich verzet. Hoewel net het onvermogen om zich te verzetten ons inspireert om onze kinderen beter te willen beschermen, voeren wij hier een grondwetsartikel in dat de algemene bescherming die de maatschappij en de gezinnen nu nog aan de kinderen bieden, zal doen aftakelen.

Dezelfde inspiratie als achter deze grondwetsherziening vinden we terug in het wetsontwerp waarmee de CVP tijdens de vorige zittingsperiode een verlaging van de seksuele meerderjarigheid in de wetgeving wou binnen-smokkelen. Door het hanteren van de notie integriteit, zullen het niet langer de feiten van geweldpleging of seksueel handelen zijn die bepalen of iemand in zijn integriteit is aangetast, maar wel het al dan niet toestemmen door de betrokken personen.

Men wil met deze tekst een signaal geven dat wij onze kinderen willen beschermen. Wie echter een kind wil benadelen, zal zich hiervan niets aantrekken. Het is niet omdat deze rechten niet in de Grondwet waren opgenomen dat kinderprostitutie welig is gaan tieren. Met een begrip als integriteit zal het misbruik nog toenemen.

Er wordt gesproken over de bescherming van de rechten van het kind en niet over de bescherming van het kind. Hoe zal men die rechten definiëren ? Zo kan bijvoorbeeld een ouder zijn kind tegen pornografie willen beschermen, terwijl dit kind in de lessen seksuele opvoeding met pornografische beelden geconfronteerd wordt. Het resultaat van deze hele operatie zal een afname van de bescherming van het kind zijn.

De ultieme test voor de goede bedoelingen van de indieners is hun houding tegenover de zwakste kinderen, de ongeborenen. Hier zien we hun hypocrisie, wanneer zij over kindvriendelijkheid spreken. Per jaar worden 40 miljoen abortussen gepleegd. Sinds het inschrijven van het recht op abortus in onze strafwet heeft onze maatschappij kinderen geherdefinieerd als wezens die geen recht van bestaan hebben, maar wiens bestaan bepaald wordt

door het plezier dat zij aan de volwassenen verschaffen. Wie deze mentaliteit aanvaardt waar het ongeboren kinderen betreft, moet niet schrikken wanneer anderen dezelfde houding aannemen tegenover alle kinderen. Niettemin profileren de voorstanders van abortus zich als beschermheren van de kinderrechten.

Daarom kan het Vlaams Blok in geen geval deze bepalingen goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Blok*)

De heer **Jacques Lefevre** (PSC) : In de allereerste plaats dank ik de rapporteur die er heeft op gewezen dat het bijzonder moeilijk is de termen "integriteit" en "kind" nauwkeurig te omschrijven. Ik dank ook mevrouw de T'Serclaes, mevrouw Herzet en mevrouw Cahay, die in de Kamer en in de Senaat wetsvoorstellen hebben ingediend over een onderwerp dat precies wegens zijn ernst geen enkele polemiek uitlokt. Het voorstel tot invoeging van een artikel 22bis in de Grondwet is de concrete vertaling van de suggestie die werd geopperd in de besluiten van het verslag van de Commissie belast met de bestrijding van de seksuele uitbuiting van kinderen. Dat verslag had weliswaar tot doel het recht van elke persoon, en dus van het kind, op zijn lichamelijke integriteit, opgevat als een bescherming tegen elke vorm van geweld, in de Grondwet te laten inschrijven. De tragische gebeurtenissen die zich in ons land hebben voorgedaan, hebben ertoe geleid dat de voorgestelde tekst werd beperkt. Toch is hij zeker betekenisvol, vermits het woord "kind" voor de eerste keer in onze Grondwet zal voorkomen, waardoor onze wetgeving de door het internationaal recht geboekte vooruitgang zal inhalen. Onze fractie zal dit nieuwe grondwetsartikel goedkeuren in de hoop dat de Kamer het eenparig zal aannemen. (*Applaus*)

De heer **Danny Pieters** (VU-ID) : Dit is geen partijpolitieke discussie, al proberen sommigen er een ideologisch sausje over te gieten. Iedereen geeft om kinderen. Maar kunnen we wel een open gedachtewisseling houden als de Senaat al een onaanraakbare tekst heeft goedgekeurd ?

Ik begin mijn interventie met een uitroep uit een sprookje : de keizer heeft geen kleren aan. We juichen allemaal de symboolwaarde van deze grondwetsherziening toe, maar wat zijn kinderen daarmee gebaat ? Wat verandert er morgen op juridisch vlak, nadat we unaniem dit symbool hebben goedgekeurd ? Onze Grondwet is altijd een voorbeeld geweest, maar symboolteksten als deze, die niet juridisch afdwingbaar zijn, maken ze zeker niet rijker.

Mevrouw **Yolande Avontroodt** (VLD) : Indien het niet noodzakelijk was geweest, zou er ook geen afzonderlijk VN-verdrag over de rechten van het kind zijn geweest.

Er was toch al een EVRM-verdrag. De heer Pieters banaliseert het.

De heer **Danny Pieters** (VU-ID) : Grondwetbepalingen zijn iets anders dan bepalingen in een algemeen verdrag. De Grondwet legt normen vast, ze plant geen vlaggen.

Mevrouw **Jacqueline Herzet** (PRL FDF MCC) : De Kamers die de lijst van de voor herziening vatbare artikelen van de grondwet hebben opgesteld, hebben de speelruimte ook beperkt. Wij hebben al het mogelijke gedaan.

De heer **Danny Pieters** (VU-ID) : Ik wil alleen weten wat de juridische betekenis is van deze bepaling, niet de symboolwaarde. Morgen wordt daarover gestemd. De inhoud moet duidelijk zijn. Het antwoord op de Witte Mars is de realisatie van de politiehervorming, niet wat nu ter tafel ligt. Uiteraard moet het EVRM gerespecteerd worden. Dat EVRM geldt ook voor kinderen. De GW geeft nu al garanties voor de lichamelijke integriteit van kinderen. Waarom dit dan specifiek invullen ? Waarom de vrijheidsbepaling expliciet stellen ? Dit kan invloed hebben op de interpretatie van andere vrijheidsbepalingen door de rechters. Als dat al duidelijk in de GW opgenomen is, waarom die dan uitbreiden ?

Wat zal er juridisch veranderen door de goedkeuring van deze grondwetsherziening ? Als men daarop niet kan antwoorden, dan hoeft men die ook niet goed te keuren. Wat is dan de bedoeling ? Uiting geven aan ons goed gevoel voor kinderen ? We moeten de burger ernstig nemen, van signalen wordt niemand beter. Ik herhaal, en ben dan ook in goed gezelschap, de uitspraak van een kind : "de keizer heeft geen kleren aan". (*Applaus bij VU-ID en Vlaams Blok*)

Mevrouw **Zoé Genot** (Ecolo-Agalev) : Wij verheugen ons over elke stap in de richting van een erkenning van de rechten van het kind, maar toch mag die invoeging in de Grondwet niet als een doel op zich worden beschouwd.

Als België de rechten van het kind, zoals bepaald bij het Verdrag inzake de rechten van het kind, echt wil naleven, heeft het nog heel wat werk voor de boeg.

Wij zouden kunnen beginnen met een onderzoek van de meest flagrante schendingen, met name die waarvan de minderjarige asielzoekers het slachtoffer zijn. Momenteel worden zij in ons land nog altijd in gesloten centra opgesloten, wat onaanvaardbaar is.

Er moeten degelijke oplossingen worden uitgewerkt voor de administratieve, juridische en verblijfssituatie van de minderjarigen.

De sectoren die bij de concrete invulling van die rechten van het kind zijn betrokken, zijn de eerstelijnssectoren, met name de kinderdagverblijven, Kind en Gezin, de scholen, de strijd tegen de mishandeling, enz. Die sectoren kunnen vandaag echter nauwelijks overleven, en gelet op het belang van hun taken beschikken zij over ontoereikende middelen.

Het is dus van essentieel belang dat wij ons beraden over een financiering die is aangepast aan de behoeften waaraan wordt voldaan. (*Applaus bij de meerderheid*)

De **voorzitter** : De algemene bespreking over het enige artikel is gesloten. Wij zullen er later over stemmen.

WETSONTWERP EN VOORSTELLEN

EINDREGELING VAN DE BEGROTINGEN VAN HET ALGEMEEN BESTUUR VAN DE STAAT

De **voorzitter** : Aan de orde is de bespreking van het wetsontwerp houdende eindregeling van de begrotingen van de diensten van algemeen bestuur van de Staat en van instellingen van openbaar nut van het jaar 1989 of voorgaande jaren, nr. 230/1.

De **voorzitter** : Overeenkomstig artikel 83 van het Reglement wordt in plenaire vergadering een beperkte algemene bespreking gehouden.

De **voorzitter** : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De **voorzitter** : Wij gaan over tot de artikelsgewijze bespreking.

Overeenkomstig artikel 66, 4. van het Reglement wordt de door de commissie goedgekeurde tekst als basis genomen voor de artikelsgewijze bespreking.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De **voorzitter** : Wij zullen later over het geheel stemmen.

WIJZIGING VAN ARTIKEL 171, 5°, VAN HET WIB

De **voorzitter** : Aan de orde is de bespreking van het wetsvoorstel (de heer Servais Verherstraeten) tot wijziging van artikel 171, 5°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, nrs 100/1 tot 5.

De heer **Dirk Pieters**, rapporteur : Het wetsvoorstel werd op 1 en 8 februari 2000 besproken in de commissie Financiën en Begroting. In het voorstel wordt het Fonds tot vergoeding van ontslagen werknemers ingeval van sluiting van een bedrijf gesitueerd. Dit RVA-fonds verstrekt uitsluitend tegemoetkomingen in specifieke situaties en wanneer de werkgever niet bij machte is om zijn verplichtingen na te komen. Het Fonds noteert de bedragen op de loonfiche als afzonderlijk belastbare achterstallen, terwijl de administratie der directe belastingen ze als gezamenlijk belastbare inkomsten beschouwt. Dit heeft kwalijke gevolgen voor de belastingbetaler. De indiener wil daarom in zijn voorstel de bedragen uitdrukkelijk afzonderlijk belastbaar maken.

Tijdens de besprekingen werd de vraag gesteld of er geen negatieve gevolgen kunnen zijn voor de belastingplichtigen die een hoog inkomen hadden in het jaar van het faillissement, maar daarna teruggevallen zijn op een vervangingsinkomen. Volgens de minister heeft de wetgever ter zake de nodige voorzorgen genomen.

De minister – die akkoord gaat met het wetsvoorstel – diende een amendement in tot vaststelling van een specifieke inwerkingtreding. De minister ging eveneens akkoord met een amendement om het toepassingsveld uit te breiden tot gelijkaardige EGKS-vergoedingen, uitgekeerd door de RVA. Het geamendeerde wetsvoorstel werd door de commissie unaniem aangenomen. (*Applaus*)

De **voorzitter** : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De **voorzitter** : Wij gaan over tot de artikelsgewijze bespreking.

Overeenkomstig artikel 66, 4. van het Reglement wordt de door de commissie goedgekeurde tekst als basis genomen voor de artikelsgewijze bespreking.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De **voorzitter** : Wij zullen later over het geheel stemmen.

OPRICHTING VAN EEN PARLEMENTAIRE ONDERZOEKSCOMMISSIE

De **voorzitter** : Aan de orde is de bespreking van

– het voorstel (de heer Daniel Bacquellaine c.s.) tot oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie belast met het vaststellen van de precieze omstandigheden waarin Patrice Lumumba werd vermoord en van de

eventuele betrokkenheid daarbij van Belgische politici, nrs 312/1 tot 4 ;

– het voorstel (de heer Gerolf Annemans) tot oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek naar de moord op Patrice Lumumba, nrs 311/1 en 2.

Ik stel u voor één enkele bespreking aan deze twee voorstellen te wijden.

Geen bezwaar ? (Neen)

Algemene bespreking

De **voorzitter** : De algemene bespreking is geopend.

– *Voorzitter* : de heer **Lode Vanoost**

Mevrouw **Claudine Drion**, rapporteur : Het schriftelijk verslag is zeer volledig. Ik wil er niettemin aan herinneren dat deze voorstellen twee maal in de commissie voor de Buitenlandse betrekkingen werden besproken.

De resolutie van de heer Bacquelaine werd eenparig aangenomen. Dat belooft voor het vervolg van de bespreking. Dit voorstel ligt in de lijn van het nieuwe beleid dat wij ten aanzien van het gebied van de Grote Meren willen voeren.

De heer **Stef Goris** (VLD) : De VLD zal dit voorstel tot oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie goedkeuren. De dood van Lumumba is tot op vandaag met mysteries omheven. Opheldering daarover is aangegeven, want de mogelijke rol van Belgische gezagsdragers moet worden verduidelijkt. In het Congolese onderbewustzijn blijven speculaties bestaan die een schaduw blijven afwerpen op de huidige relaties met België. Zij maken het herstel van de betrekkingen moeilijk. Op een open en waarachtige wijze moet nu eindelijk komaf gemaakt worden met deze mysteries. Via historisch en parlementair onderzoek, onder meer van het archief van het Interministerieel Congo Comité, moet de waarheid aan het licht komen.

In deze aangelegenheid is niettemin voorzichtigheid geboden : het debat moet sereen blijven, het onderzoek moet kies zijn en men mag de relaties met het Congolese volk niet uit het oog verliezen. Zeker mag men geen heksenjacht ontketen. We zoeken alleen maar de waarheid.

De opheldering van dit mysterie is primordiaal. Daarbij is geen plaats voor politieke spelletjes. Het werk van historici moet daarom de basis zijn van elke activiteit van de commissie.

Wij pleiten voor de oprichting van deze onderzoekscommissie, als men ze beschouwt als een "waarheidscommissie". Het Zuid-Afrikaanse voorbeeld kan daarbij model staan. Het doel van de commissie moet een verbetering zijn van de relaties tussen Congolezen en Belgen.

Een pijnlijke bladzijde moet worden omgedraaid, zodat wij ons op een open en correct partnerschap voor de toekomst kunnen concentreren.

(Applaus)

De heer **Jacques Lefevre** (PSC) : Oostenrijk toont ons hoe het niet moet. Het verleden mag niet worden verdoezeld.

Het is voor een democratische staat gezond de schaduwzones uit zijn verleden bloot te leggen. Beslissingen omtrent wat wel of niet wordt blootgelegd, mogen echter niet ingegeven zijn door politiek opportunisme ingegeven.

Als het Parlement op elk boek of elk artikel springt om een parlementaire onderzoekscommissie op te richten, zullen de regering, de pers en auteurs die op publiciteit uit zijn, daar misbruik van maken.

Toen de heer Bacquelaine de oprichting van een onderzoekscommissie vroeg, heb ik mij afgevraagd of het niet surrealistisch is dat een voormalig lid van de liberale partij 40 jaar na datum het onderwerp is van een parlementair onderzoek en dat daarvoor de urgentie wordt gevraagd.

Bij de analyse van het dossier-Lumumba moet met de historische context rekening worden gehouden. Die wordt gedomineerd door de koude oorlog, de verdeling van de wereld in twee ideologische blokken en de conflicten die daaruit voortvloeien, de recuperatie van de derdewereldbewegingen door de USSR en, voor België, de brutale en onvoorbereide dekolonisatie van Congo. Patrice Lumumba stond destijds aan het hoofd van de Congolese regering en bracht zijn land in enkele dagen tijd op de rand van de afgrond.

Alvorens na te gaan of het zin heeft veertig jaar na de feiten een onderzoekscommissie op te richten die deel uitmaakt van de strategie van de regering om de controle-instrumenten van het Parlement in te palmen, moeten wij ons afvragen of de oprichting van een Lumumba-commissie strookt met de taken van het Parlement.

Onderzoekscommissies moeten het Parlement de mogelijkheid bieden de regering te controleren. De Lumumba-commissie zou zich echter toespitsen op de daden van een regering die 40 jaar geleden aan de

macht was en waarvan de meeste leden overleden zijn, zodat die moeilijk ter verantwoording kunnen worden geroepen.

Zal die commissie zich niet in de plaats stellen van de rol die het Parlement indertijd had moeten spelen ? Verliest het Parlement zodoende niet de controle op het beleid van de huidige regering ten aanzien van Afrika uit het oog ? Zal het huidige regeringsbeleid over enkele jaren niet door een parlementaire onderzoekscommissie worden onderzocht ? Dat is absurd.

Sommigen willen die commissie een jurisdictionele bevoegdheid verlenen. De toegevoegde waarde van een onderzoekscommissie schuilt in de uitoefening van de bevoegdheden van een onderzoeksrechter.

Dat dossier heeft een grote internationale dimensie. Zal de commissie toegang tot de desbetreffende informatiebronnen hebben ?

Het Parlement zal zich door onbevooroordeelde deskundigen moeten laten bijstaan. Zij zullen dus van een voldoende kritische ingesteldheid blijken moeten geven en voldoende scepticisme aan de dag moeten leggen. Het spreekt vanzelf dat wij die deskundigen geen vrijgeleide mogen geven : het Parlement moet de touwtjes in handen blijven houden.

De politieke doelstelling van die commissie is duidelijk : men loopt nu al vooruit op een conclusie, namelijk dat de toenmalige Belgische regering bij de zaak was betrokken.

Het zal interessant zijn om ook de verantwoordelijkheid voortvloeiend uit het parallel beleid van bepaalde partijen die geen deel uitmaakten van de regering of de internationale dimensie te onderzoeken.

Tevens moet de beperkte opdracht van de commissie kunnen worden uitgebreid om na te gaan welk gevaar Lumumba voor zijn eigen volk heeft betekend ! Men zal ook oog moeten hebben voor de ervaring van de Belgen en de Congolezen die de gebeurtenissen hebben meegemaakt, en moeten nagaan hoe de brutale dekolonisatie in ons land werd ervaren.

Die commissie heeft enkel zin wanneer de resultaten die zij oplevert ons een beter inzicht geven in de politieke keuzen die wij vandaag in die regio moeten maken. In onze ogen is vooral de huidige – humanitaire – situatie in Congo, Rwanda en Burundi belangrijk.

Mevrouw **Leen Laenens** (Agalev-Ecolo) : De doelstelling van de oprichting van deze onderzoekscommissie is het achterhalen van de waarheid. Als parlementsleden zullen wij daarin niet slagen ; deskundigen zullen ons daarbij

moeten helpen. Wij stellen daarom voor de heer Libois en het CRISP in te schakelen. Deze moord is geen alleenstaand feit en moet worden opgehelderd om de betrekkingen met Congo nu definitief op het goede spoor te helpen. Een pijnlijk koloniaal verleden moet worden opgehelderd om een echt pro-Afrika beleid te kunnen voeren.

Dit onderzoek kan een gunstige invloed hebben. We mogen echter alleen duidelijke signalen uitzenden naar de regio. De eerste minister en de minister van Buitenlandse Zaken reizen op 7 april naar Rwanda. Dat bezoek mag niet politiek worden geïnterpreteerd. Ik stel daarom voor om precies op dezelfde dag de Lumumba-commissie te installeren en zo voor de Congolezen iets te stellen tegenover dat bezoek. We moeten bijdragen tot de vrede in de regio en de uitvoering van de Lusaka-akkoorden. (*Applaus*)

De heer **Jacques Chabot** (PS) : De mogelijke betrokkenheid van hoge instanties bij een politieke moord doet de vraag rijzen naar de verantwoordelijkheid van een aantal toenmalige Belgische politici.

De PS-fractie is voorstander van de oprichting van de onderzoekscommissie, al kan men zich afvragen welke speelruimte ze zal hebben.

Het staat buiten kijf dat volledige klaarheid moet worden gebracht. Zijn er echter voldoende waarborgen dat niets de werkzaamheden van de commissie zal hinderen ? Wat zal de waarde van de getuigenissen zijn ? Krijgt de commissie de bevoegdheid van een onderzoekscommissie ? Zal ze toegang hebben tot alle archieven, ook tot die van de Staatsveiligheid ?

Men moet de moed hebben alle feiten, ook de meest afschuwelijke, te onderzoeken.

Zullen wij, als volk met een koloniaal verleden, geen rekenschap moeten geven van onze daden ? Van de houding die we zullen aannemen, zal afhangen of wij ons nog met geheven hoofd te midden van de andere naties kunnen vertonen.

De heer **Daniel Féret** (FN) : Dit initiatief komt gelegen. Elk misdrijf moet worden bestraft. Waarom werd echter op de publicatie gewacht van een boek waarin wordt verteld wat iedereen wist ? Waarom liet men uitschijnen dat Lumumba het slachtoffer werd van etnische conflicten, terwijl iedereen weet dat de Congolese bevolking door buitenlandse mogendheden werd gemanipuleerd ?

Misschien zal de commissie geen toegang hebben tot het UNO-archief, waardoor zij de verantwoordelijkheid van de Amerikanen terzake niet zal kunnen aantonen.

Ik betwijfel of de commissie in haar opdracht zal slagen. De werkzaamheden van de commissie-Dutroux hebben immers niets opgeleverd, tenzij dat enkele babbelzieke parlementsleden zich in de kijker hebben kunnen plaatsen. Sommigen willen ons doen geloven dat alle getuigen dood zijn. In dat geval beantwoorden de doden de telefoon !

Zal men ons ook doen geloven dat Patrice Lumumba niet werd neergeschoten, maar dat hij is overleden nadat hij door een tseetseevlieg was gestoken ?

De geheim agenten die Ludo De Witte in zijn boek beschuldigt, lijden nu aan geheugenverlies. Waarom is men bang voor de waarheid ? Waarom geeft men niet toe dat België indertijd over geheim agenten – huurmoordenaars – beschikte, die sterk werden gewaardeerd, onder meer door hun Franse collega's die deel uitmaakten van "La main rouge", dat er indertijd van werd verdacht verantwoordelijk te zijn voor de mislukte aanslagen op Serge en Philippe Moureaux.

Ik wil dat de commissie alles tot op het bot onderzoekt, ook al zouden wij daarbij ontdekken dat onze geheime diensten in Afrika moorden hebben gepleegd, niet om de staatsraison te beschermen, maar om particuliere Belgische belangen in het buitenland veilig te stellen.

Die onnodige moord heeft de chaos niet kunnen beletten. De moord op Patrice Lumumba heeft tot niets gediend !

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Ik hoop van harte dat bewaarheid wordt wat de heer Goris heeft gezegd, namelijk dat deze commissie de historische waarheid probeert naar boven te brengen, los van politieke overwegingen. Dat kan indien een groep van onafhankelijke historici voorafgaand onderzoek verricht.

Toen de urgentie werd gevraagd voor dit voorstel, dacht ik even dat daaraan binnenlandse politieke motieven ten grondslag lagen. Die onrust is wel een stuk verminderd, maar ik vrees nu vooral dat deze commissie zou moeten dienen om de verhouding met de huidige machthebbers in Kinshasa te verbeteren.

Ook buitenlandse politieke overwegingen mogen niet op deze onderzoekscommissie wegen. Mijn ongerustheid is nog toegenomen na de aankondiging van het bezoek van een regeringsdelegatie aan Rwanda. Minister Michel wil een actievere politiek in Centraal-Afrika. Wij staan daarachter, maar het bezoek aan Rwanda van deze imposante delegatie – de eerste minister, de minister van Buitenlandse Zaken en van Landsverdediging – staat in contrast met de voorgenomen "voorzichtige" aanpak van de minister van Buitenlandse zaken. Rwanda houdt

op dit ogenblik een derde van het Congolees grondgebied bezet !

De onderzoekscommissie moet de waarheid zoeken, maar niet alleen in functie van onze relaties met Congo. Daarvoor moet objectief historisch onderzoek gebeuren, maar de onderzoekscommissie moet losstaan van de huidige relaties met het gebied van de Grote Meren. Daartoe moet met alle machtshebbers worden onderhandeld.

Ik vond het spoor dat werd bewandeld dus niet zo slecht. Dit wordt nu doorkruist door het sturen van een superdelegatie naar Rwanda, waardoor men zich zeker vijanden op de hals zal halen in Congo. Het is nog niet te laat om de zaak opnieuw te bekijken en zich te herpakken.

Na deze opmerkingen kan ik zeggen dat wij akkoord gaan met de oprichting van de onderzoekscommissie onder de voorwaarden die ik heb vermeld. (*Applaus*)

De heer **Ferdie Willems** (VU-ID) : Opheldering is nodig omdat de morele appreciatie van politieke daden toeneemt. Die opheldering mag echter niet tot afrekeningen leiden. Men moet zich daarbij beperken tot de moord op Lumumba, zonder het onderzoek voor politieke motieven te gebruiken.

België heeft in Congo zowel goede als verkeerde zaken gedaan. Als er al verkeerde dingen gebeurd zijn, moeten ze worden rechtgezet. Het criterium wie zich bezighoudt met Afrika, meer bepaald met Congo, mag niet doorslaggevend zijn. Het thema en de figuur Lumumba blijven overeind in Congo. De waarheid in deze kwestie kan de relaties met Congo verbeteren, dat menen zowel Belgen als Afrikanen. Zich vergissen is menselijk, maar volharden in de boosheid is des duivels.

We vragen geen mediacircus, maar wensen evenmin een politiek circus. In de commissie is het onderwerp steeds zeer sereen besproken, wat van de bespreking in dit halfroond niet kan gezegd worden. We mogen er niet allerlei andere zaken bij betrekken. Voor ons staat het oplossen van de moord op Lumumba centraal.

We vragen dat ook historici bij dit debat zouden worden betrokken. Deze historici zouden moeten worden aangeduid onder de verantwoordelijkheid van de commissie. Het moeten personen zijn die omtrent dit onderwerp nog geen onderzoek of publicaties hebben gedaan. Door historici in te schakelen kunnen archieven opduiken die ons, politici, niet bekend zijn. Anderzijds kunnen historici door onze tussenkomst toegang krijgen tot bepaalde archieven.

In de commissie Buitenlandse Betrekkingen werd al aangedrongen op een Afrikaanse inbreng bij de selectie van de experts. Dat is een uitstekend idee.

Het tegenargument dat een aantal bevoorrechte getuigen van wat er veertig jaar geleden is gebeurd, ondertussen al overleden is, snijdt geen hout : er zijn er namelijk ook nog heel wat in leven.

Tot slot roep ik op om de werkzaamheden van de onderzoekscommissie in de grootst mogelijke sereniteit te laten verlopen. Alleen dan zal het mogelijk zijn de waarheid op het spoor te komen. (*Applaus*)

De heer **Daniel Bacquellaine** (PRL FDF MCC) : Sinds veertig jaar zorgt de dood van Patrice Lumumba voor onbegrip tussen Congo en België. Nooit kwamen de verdenkingen die op België rusten, officieel ter sprake.

De oprichting van de commissie past in de houding van de huidige regering, die wil dat ons land zijn verantwoordelijkheid op zich neemt in een geest van openheid en transparantie.

Die houding verklaart waarschijnlijk dat de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen het voorstel tot oprichting van de onderzoekscommissie eenstemmig aannam, na de CVP-amendementen te hebben aangenomen. De CVP vroeg in die amendementen om ook de context bij het onderzoek te betrekken en om een beroep te doen op historici.

De onthullingen van de heer De Witte of andere auteurs mogen niet zomaar voor waar worden aangenomen. De oprichting van een onderzoekscommissie maakt het ons mogelijk de noodzakelijke onderzoeken te verrichten en getuigen te horen en zo een maximum aan informatie te verzamelen.

Het onderzoek naar de ware toedracht van de gebeurtenissen mag niet door taboes worden gedwarsboomd.

Wij moeten nauwgezet en wetenschappelijk te werk gaan. Het onderzoek zal in drie fasen verlopen. Eerst worden de feiten onderzocht door deskundigen en historici, die volledig onafhankelijk moeten kunnen werken.

De commissie zal bepalen hoeveel en welke deskundigen er bij de werkzaamheden zullen worden betrokken. Toch lijkt een te groot aantal deskundigen niet aangewezen, aangezien voor een gezamenlijke methodologie moet worden gezorgd.

De verwijzing van de heer Lefevre naar de toestand in Oostenrijk stelde ik erg op prijs. Als wij opnieuw een rol in Afrika willen spelen, is het van cruciaal belang dat wij

ons verleden in alle vrijheid kunnen tonen, integreren en berechten.

Niet de verantwoordelijkheid van deze of gene moet hier worden aangeklaagd. Wij moeten wel in staat zijn ons op een eenduidige manier te vertonen naar het buitenland toe.

Men mag de zaken niet door elkaar halen. Ik wil ons koloniaal verleden niet aan de herdenking van een volkerenmoord koppelen.

Tenslotte verheugt het mij dat eensgezind voor een commissie wordt geopteerd. Wij zullen erop toezien dat de werkzaamheden in een opbouwende sfeer verlopen en dat men niet in afrekeningen vervalt. (*Applaus*)

De **voorzitter** : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De **voorzitter** : Wij gaan over tot de artikelsgewijze bespreking.

Overeenkomstig artikel 66, 4. van het Reglement wordt de door de commissie goedgekeurde tekst als basis genomen voor de bespreking.

De heer Stef Goris heeft het woord gevraagd bij artikel 1.

De heer **Stef Goris** (VLD) : De onderzoekscommissie-Lumumba is absoluut nuttig met het oog op het trekken van lessen voor de toekomst. Onze relaties met Afrika en inzonderheid met Congo zullen in gunstige zin evolueren wanneer we via de onderzoekscommissie met ons recent verleden in het reine komen.

Het is niet de bedoeling een proces te voeren met bijbedoelingen voor binnenlands gebruik, zoals sommigen hier insinueerden. De commissie moet een volwaardige waarheidscommissie worden.

Hetzelfde geldt trouwens voor de komende reis van onze regering naar Rwanda : deze reis is de logische emanatie van een aantal historische verplichtingen van ons land. Het heeft niets te maken met binnenlandse ambities, zoals de heer Van Peel beweert.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Door een aantal collega's werd verklaard dat de relaties met Kabila door een onderzoekscommissie-Lumumba verbeterd konden worden. Voor dergelijke redeneringen moeten we ons hoeden.

Ik heb ook bedenkingen met het bezoek aan Kigali. Rwanda en Congo zijn twee landen in oorlog. Indien

men zich als ondersteuner van een bepaald regime profileert, kan dit tot gevaarlijke situaties leiden. Het risico is groot dat dit gebaar de goede verstandhouding die we momenteel met de Afrikaanse landen hebben, zal ondergraven.

Mevrouw **Leen Laenens** (Agalev-Ecolo) : Ook ik zie de reis van de regering naar Rwanda als een humaan gebaar. Hetzelfde geldt voor de installatie van de onderzoekscommissie-Lumumba.

De heer **Ferdy Willems** (VU-ID) : De reis naar Rwanda moeten wij buiten dit debat houden. De oprichting van de commissie heeft ook niets te maken met het bakken van warme broodjes met Kabila. Het belang ervan gaat verder dan ad hoc relaties met zijn regime. Wij moeten de activiteiten van de commissie zien in een langetermijnvisie. Als de commissie haar werkzaamheden afsluit en als de debatten goed worden gevoerd, zal België hier groter uitkomen.

– Artikel 1 wordt aangenomen.

– De artikelen 2 tot 5 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De **voorzitter** : Wij zullen later over het geheel stemmen.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.25 uur.*

– *Volgende plenaire vergadering van de Kamer morgen donderdag 24 februari 2000 om 14.15 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Gezondheidsredenen : de h. José Canon

Ambtsplicht : de hh. Hugo Philtjens, Guy D'haeseleer, mevr. Fientje Moerman

Buitenslands : de h. Henk Verlinde

Raad van Europa : de h. Georges Clerfayt

Lid van de federale regering :

de h. Pierre Chevalier, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel

BIJLAGE

PLENAIRE VERGADERING WOENSDAG 23 FEBRUARI 2000

BIJLAGE 1

Mededelingen

KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMMISSIES

Wijziging

(toepassing van artikel 11.6 van het Reglement)

Wijziging voorgesteld door de SP-fractie :

Bijzondere commissie belast met de parlementaire begeleiding van het vast comité van toezicht op de Politiediensten

Effectieve leden

De heer Patrick Lansens vervangen door de heer Ludwig Vandenhove.

Ingediende verslagen

Volgende verslagen werden ingediend :

namens de commissie voor de Justitie,

– door mevrouw Jacqueline Herzet, over het wetsontwerp houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie en de Federale Staat inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik

(overgezonden door de Senaat) : nr. 352/2.

namens de commissie voor de Naturalisaties,

– door de heer Claude Eerdekens, over de naturalisatieaanvragen : nr. 452/1.

namens de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven,

– door de heer Daan Schalck, over het voorstel van resolutie (de heer Jos Ansoms) betreffende de treinabonnementen : nr. 56/3.

namens de commissie voor de Financiën en de Begroting,

– door de heer Eric van Weddingen, over het wetsontwerp houdende toekenning van een jaarlijkse dotatie aan Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Filip en van een jaarlijkse dotatie aan Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Astrid : nr. 353/3.

namens de controlecommissie betreffende de verkiezingsuitgaven en de Boekhouding van de politieke partijen,

– door de heren Paul Wille, Ludwig Caluwé, Alain Zenner en Thierry Giet, over de verkiezingsuitgaven van de politieke partijen en de individuele kandidaten voor de verkiezingen van de Federale Kamers, het Europees Parlement en de Gewest- en Gemeenschapsraden van 13 juni 1999 : nr. 459/1.

VOORSTELLEN

Toelating tot drukken

1. Voorstel van resolutie (de heer Jean-Pierre Grafé) betreffende de verlening en hernieuwing van uitvoervergunningen, nr. 447/1.

2. Wetsvoorstel (de heer Jo Vandeurzen, mevrouw Greta D'Hondt en de heer Hubert Brouns) tot uitlegging van artikel 140 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 7 augustus 1987, nr. 449/1.

3. Wetsvoorstel (mevrouw Els Van Weert en de heer Karel Van Hoorebeke) tot wijziging van artikel 20 van de

wet van 19 oktober 1921 tot regeling van de provincieraadsverkiezingen, nr. 453/1.

4. Wetsvoorstel (mevrouw Els Van Weert en de heren Danny Pieters en Karel Van Hoorebeke) tot wijziging van de wet van 6 augustus 1931 houdende vaststelling van de onverenigbaarheden en ontzeggingen betreffende de ministers, gewezen ministers en ministers van Staat, alsmede de leden en gewezen leden van de wetgevende Kamers, nr. 454/1.

5. Wetsvoorstel (de heer Georges Lenssen) tot wijziging van artikel 7 van de Pachtwet, nr. 455/1.

6. Wetsvoorstel (de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heer Luc Goutry) tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 286 van 31 maart 1984 houdende maatregelen om een betere inning te verzekeren van de socialezekerheidsbijdragen en de solidariteitsbijdragen verschuldigd door publiekrechtelijke rechtspersonen, nr. 456/1.

7. Wetsvoorstel (de heren Aimé Desimpel, Georges Lenssen en Charles Michel) tot wijziging van de artikelen 52 en 53 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, nr. 457/1.

8. Wetsvoorstel (de heer Jo Vandeurzen en de dames Trees Pieters en Greta D'Hondt) tot wijziging van de nieuwe gemeentewet, wat de terbeschikkingstelling van het personeel betreft, nr. 458/1.

9. Wetsvoorstel (de heer Servais Verherstraeten) tot wijziging van de organieke OCMW-wet, inzake de voorschotten op en invordering van onderhoudsgelden, nr. 460/1.

INTERPELLATIEVERZOEKEN

Het Bureau heeft interpellatieverzoeken ontvangen van :

– de heer Francis Van den Eynde tot de eerste minister over "de uitspraken van de directeur van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding in de *Gazet van Antwerpen* van 17 februari 2000 en de deelname van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding aan de betoging op 20 februari 2000 tegen de deelname van de FPÖ aan Oostenrijkse regering".

(nr. 266 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

– de heer Hagen Goyvaerts tot de minister van Financiën over "zijn uitspraken over de fiscale autonomie en de belastingshervorming".

(nr. 267 – verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting)

– de heer Paul Tant tot de eerste minister over "het ontoelaatbare optreden van een kabinetsmedewerker in een parlementaire onderzoekscommissie".

(nr. 268 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

– de heer Bart Laeremans tot de eerste minister over "het onwettelijk en hoogst ongemanierde optreden van zijn communicatiespecialist".

(nr. 269 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

– mevrouw Frieda Brepoels tot de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "de beslissing van de regering van 11 februari 2000 rond de luchthaven van Zaventem".

(nr. 270 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

– de heer Lode Vanoost tot de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "het akkoord van 11 februari 2000 over de luchthaven van Zaventem".

(nr. 271 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

– de heer Stef Goris tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "het bestaan van 'Echelon'".

(nr. 272 – verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen)

– mevrouw Leen Laenens tot de Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de UNCTAD-conferentie van 12 tot 14 februari 2000".

(nr. 273 – omgewerkt in mondelinge vraag)

– de heer Bart Laeremans tot de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "het bereikte akkoord met betrekking tot de luchthaven van Zaventem".

(nr. 274 – verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

– de heer Servais Verherstraeten tot de eerste minister en tot de minister van van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de nota betreffende de modernisering van de openbare besturen".

(nr. 275 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

– mevrouw Joëlle Milquet tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de stand van de hervorming van de politiediensten".

(nr. 276 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

– de heer Pieter De Crem tot de eerste minister over "de nieuwe opdracht voor de regeringscommissaris F. Willockx".

(nr. 277 – omgewerkt in mondelinge vraag)

– de heer Daniel Bacquellaine tot de eerste minister over "de uitspraken van de directeur van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding".

(nr. 278 – verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

– de heer Hubert Brouns tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en tot de minister van Landbouw en Middenstand over "de problematiek van de Duitse kaolinietklei".

(nr. 279 – verzonden naar de verenigde commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw en voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing)

– de heer Marc Van Peel tot de eerste minister over "zijn bezoek aan Rwanda".

(nr. 280 – verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen)

– de heer Ferdy Willems tot de eerste minister over "de reis naar Ruanda".

(nr. 281 – verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen)

REGERING

INGEDIENDE WETSONTWERPEN

De regering heeft de volgende wetsontwerpen ingediend :

1. Wetsontwerp tot wijziging van de provinciewet, nr. 450/1 ;

2. Wetsontwerp tot wijziging van de nieuwe gemeentewet, alsook de gemeentekieswet gecoördineerd op 4 augustus 1932, nr. 451/1 ;

Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt.

ALGEMENE UITGAVENBEGROTING

Herverdeling der basisallocaties

In uitvoering van artikel 15 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit zendt de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie :

– Bij brief van 18 februari 2000 twee lijsten van herverdelingen der basisallocaties voor het begrotingsjaar 1999 betreffende het ministerie van Binnenlandse Zaken.

– Bij brieven van 18 en 21 februari 2000 twee lijsten van herverdelingen der basisallocaties voor het begrotingsjaar 1999 betreffende het ministerie van Financiën.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

NATIONALE BANK VAN BELGIË

VERSLAG 1999

Nationale Bank van België – Verslag De Nationale Bank van België heeft haar verslag 1999 – Deel I : Economische en financiële ontwikkeling overgezonden.

Ronddeling